

«Παρεμβαίνοντες...»

Σταυρός και Άνάσταση Άνατολή και Δύση Α'

Σε σχέση με τον Χριστιανισμό της Άνατολής, πού έδωσε έμφαση στην Άνάσταση, αναδεικνύοντας την Έορτή του Πάσχα ως την μεγαλύτερη Έορτή του, και αφήνοντας να διαφανεί, μέσα από τις ιερές Άκολουθίες της Μεγάλης Παρασκευής, ή έπικείμενη νίκη του Χριστού επί του θανάτου,

• ο χριστιανισμός της Δύσης κινήθηκε αντίθετα: **έδωσε έμφαση στο Πάθος και την Σταύρωση του Χριστού**, τα όποια συγχώνευσε σε μια μοναδική στιγμή και έτσι την ανέδειξε σε κορυφαία πράξη της σωτηριώδους οικονομίας Του.

Έπιπλέον, αντιλαμβανόταν την θεία οικονομία ως «**άπολύτρωση**»: ο όρος αυτός κατανοήθηκε ως κάποια **έξαγορά**, δια της όποιας ο Χριστός **πλήρωσε** με τα παθήματα και τον θάνατό Του, το **χρεόγραφο** πού είχε συναφθεί μεταξύ Θεού και ανθρώπων, αποκαθιστώντας έτσι την **προσβολή πού υπέστη ο Θεός με το άμάρτημα των ανθρώπων** (Άνσελμος Κανταβρυγίας).

Έτσι, ή Μεγάλη Παρασκευή φάνταζε να αποκτά μία (βαρύνουσα) σημασία, ή όποια, στα μυαλά των ανθρώπων, επισκίαζε συχνά αυτήν του Πάσχα.

Ταυτόχρονα, με την «**οδό του Σταυρού**», τα παθήματα του Χριστού αναλύονταν, αποδομοούνταν και ύμνουνταν με μια αναπαράσταση, όπου ή φαντασία έφτανε πολύ πέρα από το σημείο πού ή Άγία Γραφή και ή Παράδοση μās επιτρέπουν να γνωρίζουμε σχετικά...

(Άκολουθεί τό Β')

Ό Έραμιστής

† **ό Μητροπολίτης Κυπριανός**

1.4.2018 εκ. ήμ.,

† Σάββατο Διακαινησίμου, Όσίας Μαρίας Αιγυπτίας